

دل‌های مادر صحنه مبارزات شما حاضر است

صفحه ۲

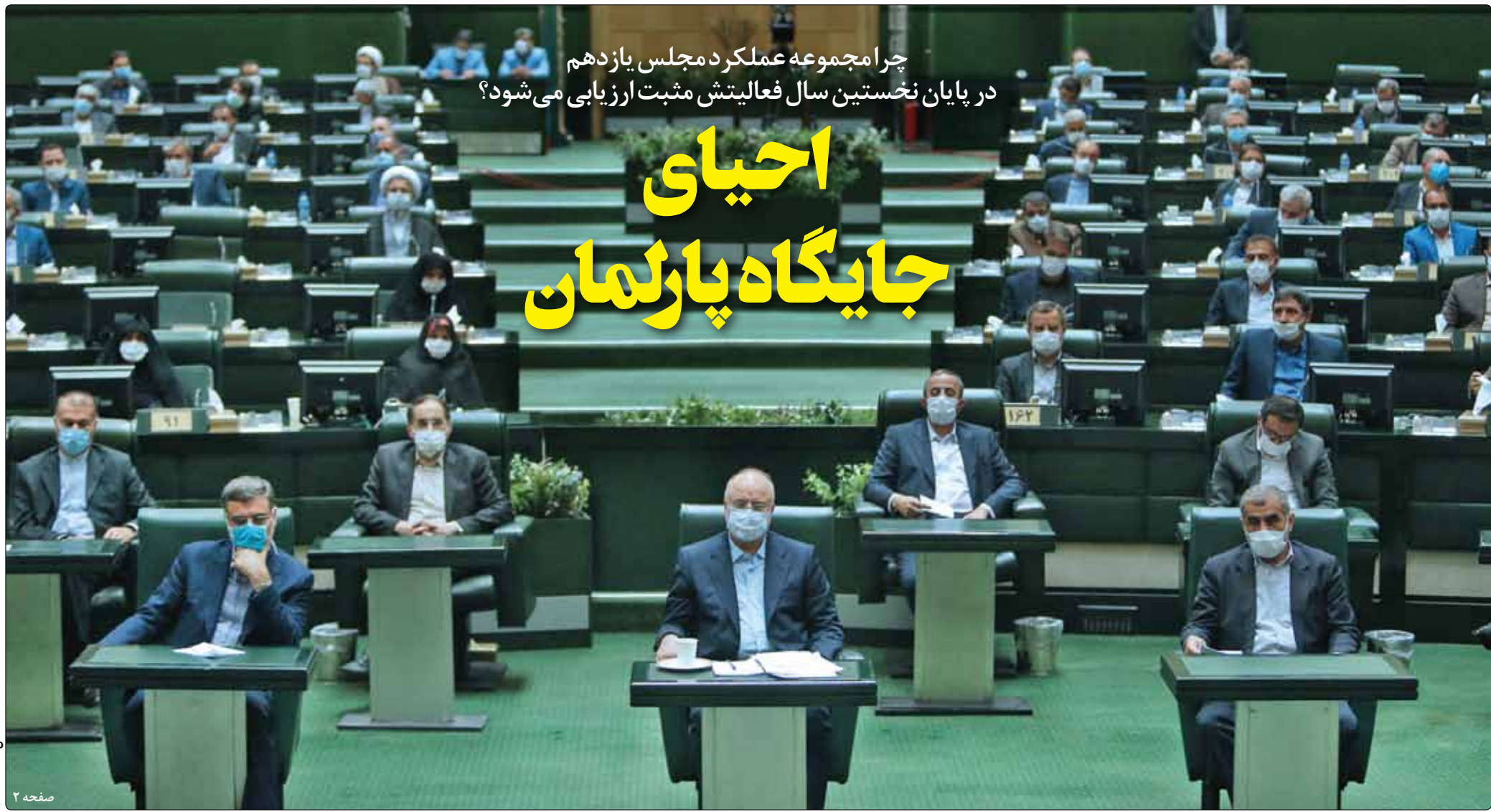
روایت «وطن امروز» از مقاومت مردم دزفول در برابر هجوم رژیم بعثی

دزفول نگین مقاومت

تمدید تفاهم اسفندماه ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی برای یک ماه دیگر

غنی سازی ۶۰ درصد ادامه دارد

صفحه ۲

عکس: Lendur.ir

در پایان نخستین سال فعالیتش مثبت ارزیابی می‌شود؟

چرا مجموعه عملکرد مجلس یازدهم

احیای جایگاه پارلمان

سرمین‌های اشغالی حدود ۲۱ درصد افزایش یافت در حالی که جمعیت یهودیان ۱۷/۵ درصد افزایش یافته بود. روزنامه فرانسوی لیبراسیون هم ادعان می‌کند: بسیاری از مهاجران یهودی که بتازگی به سرزمین اشغالی فلسطین سفر کرده‌اند، به دنبال بازگشت به فلسطین اشغالی هستند، چرا که به محض ورود به فلسطین اشغالی با مشکلات بسیار زیادی روبرو می‌شوند. مسؤولان اداره‌های مربوط به مهاجرت رژیم صهیونیستی، از ارائه آمارهای دقیق درباره مهاجرت معکوس یهودیان از اسرائیل طفره می‌روند اما بر اساس گزارشات آژانس یهود، میانگین بازگشت در پایان سال اول مهاجرت به اسرائیل بین ۳۵ تا ۴۰ درصد بوده است. نکته قابل توجه دیگر اینکه میل مهاجرت در میان یهودیان اسرائیلی که در خارج از سرزمین‌های اشغالی متولد شده‌اند، شدت بالاست و این افراد که بیش از ۴۵ درصد از کل جمعیت این رژیم را تشکیل می‌دهند، اغلب ترجیح می‌دهند یا به کشورهای اصلی خود بازگردند یا به دیگر کشورهای غربی مهاجرت کنند. «آرپیه شافیت» در مقاله خود در روزنامه صهیونیستی می‌نویسد: «آرپیه شافیت» می‌کند: بی‌اعتمادی جامعه به بقای موجودیت اسرائیل، سبب افزایش موج مهاجرت معکوس از اسرائیل شده است. در حال حاضر مبارزه با صهیونیسم و بیزاری از اسرائیل در جهان، به بالاترین حد خود رسیده است. اسرائیل در جهان، به بالاترین حد خود رسیده است. اسرائیلی و جمود فکری که ویژگی بارز این مقامات محسوب می‌شود، احتمال بقای اسرائیل بسیار بعید شده است.

در پایان باید گفت تحولات چند سال گذشته اسرائیل نشان می‌دهد بحران جمعیت در سرزمین‌های اشغالی بزرگ‌ترین بحرانی است که حیات وجودی رژیم صهیونیستی را تهدید می‌کند. آرماگدون که در تبلیغات صهیونیستی برای تسخیر سرزمین فلسطین تصویرسازی می‌شد، دیگر نمی‌تواند جوانان و خانوادگی یهودی را به سرزمین‌های اشغالی بازنگرداند. مسئله جنگ و نبود امنیت روزبه‌روز افزایش یافته و درگیری و جنگ جاری بین گروه‌های مقاومت فلسطینی و صهیونیست‌ها افزایش پیدا کرده است به طوری که صهیونیست‌ها چمدان‌های خود را بسته و آماده مهاجرت از فلسطین هستند. طبق آمارهای منتشرشده در بین سال‌های ۲۰۱۸ تا ۲۰۲۰ بیش از ۵۰ درصد جوانان صهیونیست ترجیح می‌دهند بعد از تحصیل در خارج از فلسطین دوباره به سرزمین‌های اشغالی بازنگردند. خانواده‌های یهودی ترجیح می‌دهند فرزندان آنها در خارج از سرزمین‌های اشغالی تحصیل کنند و بازنگردند همه این آمارها نشان می‌دهند اسرائیل دیگر جای امنی برای صهیونیست‌ها و بسیاری از یهودیان نخواهد بود و دیرری نخواهد پایید که این رژیم جعلی با توجه به بحران‌های خود از درون فرو خواهد پاشید.

اشغالگر تحت سلطه تلمود نژادپرست، کشوری نیست که یهودیان به آن افتخار کنند. این دولت نژادپرست مانند تمام رژیم‌های آپارتایدی که از هم پاشیده، بلکه نابودی خود را دارد. این نظر یک ناظر عرب نیست، بلکه ارزیابی توسط اکثر آژانس‌های اطلاعاتی غربی انجام شده است. به موجب آرقام رسمی متعلق به سال ۲۰۱۸، در سراسر جهان حدود ۱۴ میلیون و ۷۰۰ هزار یهودی وجود دارد که ۶ میلیون و ۶۰۰ هزار نفر آنها در اسرائیل و ۵ میلیون و ۷۰۰ هزار نفر نیز در آمریکا و مابقی نیز در دیگر مناطق جهان به سر می‌برند. اسرائیل که به تمام یهودیان حق مهاجرت به فلسطین اشغالی را می‌دهد، با قطعنامه شماره ۱۹۴ سازمان ملل متحد مخالفت کرده و از بازگشت فلسطینیان که تابع مهاجرت اجباری در سال ۱۹۴۸ شده‌اند، مناعت می‌کند.

از نکات قابل توجه در آمار منتشرشده آن است که حدود نیمی از کسانی که مهاجرت از فلسطین اشغالی را به ادامه بقا در آن ترجیح دادند، متولدان این سرزمین بودند. در حالی که نیمی دیگر یهودیان در خارج از آن متولد شده‌اند. در این میان ۶۴ درصد از اروپا، ۲۵ درصد از آمریکای شمالی و استرالیا و ۱۱ درصد هم از آسیا و آفریقا به این سرزمین اشغالی آمده بودند. بنا بر اعلام روزنامه صهیونیستی جروزالم‌پست، در اردیبهشت‌ماه سال ۱۳۹۸، به نقل از دفتر آمار مرکزی رژیم صهیونیستی درباره جمعیت یهودیان و غیریهودیان در سرزمین‌های اشغالی، هم‌اکنون حدود ۹ میلیون نفر در این منطقه زندگی می‌کنند که حدود ۶/۶ میلیون نفر یهودی (و اکثرًا مهاجر) هستند و ۷۴ درصد از کل جمعیت فلسطین اشغالی را شامل می‌شوند. نتایج نظرسنجی مرکز «میدغام» حمایت از آن دارد که بیش از ۶۰ درصد یهودیان ساکن در فلسطین اشغالی به مهاجرت از این سرزمین تمایل دارند و اغلب هستند. این جوانان بر این باورند که به این سرزمین تعلق ندارند و با مشکلات هویتی و بحران هویت مواجه هستند؛ تقریباً ۱/۵ میلیون نفر از آنها تصمیم جدی برای ترک اسرائیل دارند. بر اساس داده‌های موجود در سال‌های اخیر، آمار مهاجرت به سرزمین‌های اشغالی تنها کاهش چشمگیری داشته است، بلکه با افزایش مهاجرت معکوس، عملاً این رژیم بنیان و موجودیت خود را در معرض تهدید می‌بیند.

به‌نوشته این روزنامه، تعداد جمعیت یهودیان اسرائیل در ۱۰ سال اخیر یک میلیون نفر افزایش یافته است، در مقابل شمار عرب‌های ساکن در سرزمین‌های اشغالی که شامل مسلمانان و مسیحیان و دروزی‌ها می‌شود، یک میلیون و ۸۷۸ هزار و ۶۰۰ نفر عنوان شده که حدود ۲۱ درصد جمعیت فلسطین اشغالی را شامل می‌شود. روزنامه صهیونیستی جروزالم‌پست می‌افزاید، تعداد جمعیت عرب‌ها در فلسطین اشغالی در ۱۰ سال اخیر حدود ۴۰۰ هزار نفر افزایش یافته است؛ بین سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۸، تعداد جمعیت عرب‌ها در

قبل از این، فرار و مهاجرت معکوس از فلسطین اشغالی اقشار عادی را شامل می‌شد اما امروز این معضل به دارندگان مدارک بالای دانشگاهی، متخصصان و اکثر اقشار ساکن این سرزمین نیز رسیده است.

بر اساس آمارهای اصلی خود بازگشته‌اند به همین دلیل است که به زعم کارشناسان و اندیشمندان، در شرایط کنونی روند روزافزون مهاجرت معکوس یهودیان از اسرائیل پیچیده‌ترین چالش بقای این رژیم اشغالگر است. بنا بر تعریف این رژیم، مهاجران معکوس کسانی هستند که به هر دلیلی بیش از یک سال است از فلسطین اشغالی خارج شده‌اند و در کشور دیگری غیر از فلسطین اشغالی به سر برده‌اند.

بر اساس گزارش‌های رسمی، کمترین جمعیت معکوس در رژیم صهیونیستی از ۱۰ درصد جمعیت کل رژیم صهیونیستی گزارش شده که البته آمار مذکور از سوی وزارت مهاجرت و جذب رژیم صهیونیستی اعلام شده است. اما گزارش‌ها و آمارهای کنونی، جمعیت یهودیان صهیونیست مقیم خارج را به مراتب بیشتر از آمارهای قبلی نشان می‌دهد. در حالی که طی دهه نخست حیات رژیم صهیونیستی، شمار صهیونیست‌های مهاجر به خارج ۱۰۰ هزار نفر گزارش شده بود، اداره مرکزی آمار رژیم صهیونیستی در سال ۱۹۸۰ اعلام کرد ۲۷۰ هزار صهیونیست به مدت بیش از یک سال مقیم خارج بوده‌اند که این میزان مهاجر، ۷ درصد جمعیت کل رژیم صهیونیستی را شامل می‌شد اما این آمار بعد از چند دهه از عمر این رژیم، رشدی کاملاً تصاعدی داشته است. یهودیان که از سرزمین‌های اشغالی خارج می‌شوند، در پاسخ به دلایل خروج خود از سرزمین‌های اشغالی، می‌گویند: نباید بپرسید که چرا اسرائیل را ترک کردیم، بلکه باید بپرسید که چرا این همه مدت آنجا بودیم؟ علاوه بر این، نظرسنجی‌های جدید نشان می‌دهد نزدیک به نیمی از جمعیت رژیم صهیونیستی را جوانان تشکیل می‌دهند که زندگی در خارج را ترجیح می‌دهند. بیشترین دلیل و توجیهی که صهیونیست‌ها برای تمایل خود به مهاجرت از این رژیم ذکر می‌کنند این است که وضعیت این رژیم برای یک زندگی آرام مطلوب نیست. با توجه به این مساله که ۴۰ درصد یهودیان رژیم صهیونیستی متولد خارج هستند، مهاجرت مساله تازه و عجیبی برای آنها نیست.

تا چند سال پیش مقامات رژیم صهیونیستی همواره از مهاجرت یهودیان به سرزمین‌های اشغالی خبر می‌دادند و با نشان دادن در باغ سبز و دادن امتیازهای بی‌شمار به دنبال جذب و اسکان یهودیان کم‌شمار جهان در فلسطین اشغالی بودند؛ اسکانی که به قیمت جان هزاران فلسطینی بی‌گناه تمام می‌شد اما چندسالی است که نه تنها ترندهای مقامات صهیونیستی برای جذب و اسکان یهودیان در سرزمین‌های اشغالی جواب نمی‌دهد، بلکه مهاجرت معکوس یهودیان فریب‌خورده از فلسطین اشغالی به بالای جان اشغالگران تبدیل شده است.

مناطق جذب کرده است؛ این در حالی است که در روند مهاجرت معکوس و خروج صهیونیست‌ها از فلسطین اشغالی بیش از ۲۰ درصد از آنها در سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۶ تحت شرایط مختلف مهاجرت معکوس کرده و به کشورهای اصلی خود بازگشته‌اند به همین دلیل است که به زعم کارشناسان و اندیشمندان، در شرایط کنونی روند روزافزون مهاجرت معکوس یهودیان از اسرائیل پیچیده‌ترین چالش بقای این رژیم اشغالگر است. بنا بر تعریف این رژیم، مهاجران معکوس کسانی هستند که به هر دلیلی بیش از یک سال است از فلسطین اشغالی خارج شده‌اند و در کشور دیگری غیر از فلسطین اشغالی به سر برده‌اند.

بر اساس گزارش‌های رسمی، کمترین جمعیت معکوس در رژیم صهیونیستی از ۱۰ درصد جمعیت کل رژیم صهیونیستی گزارش شده که البته آمار مذکور از سوی وزارت مهاجرت و جذب رژیم صهیونیستی اعلام شده است. اما گزارش‌ها و آمارهای کنونی، جمعیت یهودیان صهیونیست مقیم خارج را به مراتب بیشتر از آمارهای قبلی نشان می‌دهد. در حالی که طی دهه نخست حیات رژیم صهیونیستی، شمار صهیونیست‌های مهاجر به خارج ۱۰۰ هزار نفر گزارش شده بود، اداره مرکزی آمار رژیم صهیونیستی در سال ۱۹۸۰ اعلام کرد ۲۷۰ هزار صهیونیست به مدت بیش از یک سال مقیم خارج بوده‌اند که این میزان مهاجر، ۷ درصد جمعیت کل رژیم صهیونیستی را شامل می‌شد اما این آمار بعد از چند دهه از عمر این رژیم، رشدی کاملاً تصاعدی داشته است. یهودیان که از سرزمین‌های اشغالی خارج می‌شوند، در پاسخ به دلایل خروج خود از سرزمین‌های اشغالی، می‌گویند: نباید بپرسید که چرا اسرائیل را ترک کردیم، بلکه باید بپرسید که چرا این همه مدت آنجا بودیم؟ علاوه بر این، نظرسنجی‌های جدید نشان می‌دهد نزدیک به نیمی از جمعیت رژیم صهیونیستی را جوانان تشکیل می‌دهند که زندگی در خارج را ترجیح می‌دهند. بیشترین دلیل و توجیهی که صهیونیست‌ها برای تمایل خود به مهاجرت از این رژیم ذکر می‌کنند این است که وضعیت این رژیم برای یک زندگی آرام مطلوب نیست. با توجه به این مساله که ۴۰ درصد یهودیان رژیم صهیونیستی متولد خارج هستند، مهاجرت مساله تازه و عجیبی برای آنها نیست.

تا چند سال پیش مقامات رژیم صهیونیستی همواره از مهاجرت یهودیان به سرزمین‌های اشغالی خبر می‌دادند و با نشان دادن در باغ سبز و دادن امتیازهای بی‌شمار به دنبال جذب و اسکان یهودیان کم‌شمار جهان در فلسطین اشغالی بودند؛ اسکانی که به قیمت جان هزاران فلسطینی بی‌گناه تمام می‌شد اما چندسالی است که نه تنها ترندهای مقامات صهیونیستی برای جذب و اسکان یهودیان در سرزمین‌های اشغالی جواب نمی‌دهد، بلکه مهاجرت معکوس یهودیان فریب‌خورده از فلسطین اشغالی به بالای جان اشغالگران تبدیل شده است.

یادداشت
حامد هلاوت: اسرائیل به عنوان رژیمی نامشروع که در سال ۱۹۴۸ تأسیس شد، توانسته است بنا به دلایل متعدد در دهه‌های گذشته به حیات خود ادامه دهد اما این رژیم از آغاز هزاره سوم با چالش‌ها و بحران‌هایی مواجه شده است که علاوه بر تضعیف آن، بقای این رژیم را در حال‌های از ابهام قرار داده است. در این میان، تحولات جمعیت و چالش‌های جمعیتی از حادترین و ریشه‌دارترین معضلات جامعه صهیونیستی به‌شمار می‌آید که دامنگیر این جامعه است و در سطوح مختلف، پیامدهای گوناگونی به دنبال داشته است.

مساحت کوچک، ترکیب جمعیتی پیچیده، تراکم نامتوازن جمعیت، تحولات جمعیت حریدی‌ها، فلاشاها و مهاجرت معکوس در رژیم صهیونیستی، در کنار سایر فزاینده جمعیت مسلمانان فلسطینی چالش‌های جمعیتی مهمی را پیش روی این رژیم قرار داده است. کارشناسان صهیونیست معتقدند فشار تراکم جمعیت مهاجران یهودی بر زیرساخت‌ها و ثبات امنیتی این رژیم طی سال‌های اخیر آشکار شده است. هم‌اینک عده‌ای از کارشناسان جمعیتی نظیر آلون تالین موضوع را تحت عنوان یک بحران یاد می‌کنند. این کارشناسان بر این باورند نرخ بالای تولد در میان مسلمانان فلسطینی چه در داخل اسرائیل و چه در کرانه باختری و نوار غزه، چالش بنیادین رژیم صهیونیستی است و روند فروریختن ساختاری رژیم اشغالگر را تسریع می‌کند.

آژانس یهود و دیگر سازمان‌های وابسته برای انتقال یهودیان به فلسطین اشغالی ضمن ارائه مشوق‌های گوناگون، تبلیغات وسیعی در ارتباط با رفاه و امنیت در جغرافیای فلسطین اشغالی را در دستور کار قرار داده‌اند اما حدود یک‌ششم از جمعیت ۷ میلیونی یهودی در سال‌های اخیر به دلیل شرایط اقتصادی و نیز استمرار و تشدید ناامنی ناگزیر به مهاجرت معکوس شده‌اند. رژیم صهیونیستی در زمان ارائه آمار جمعیتی، مهاجران معکوس را لحاظ می‌کند اما در انتخابات اخیر اجازه مشارکت به آنها را نداد؛ این در حالی است که شرایط اقتصادی این رژیم بویژه پس از همه‌گیری کرونا پنداشت آسیب دیده و آمار بیکاران جامعه حدود ۳۰ درصد شده است، در چنین شرایطی طبیعی است یهودی، این رژیم را با بحران وجودی شدیدی روبرو کرده، زیرا اساس وجود اسرائیل جمعیت یهودی است. این نکته مهمی است که بسیاری از رسانه‌ها و کارشناسان صهیونیستی به آن اشاره کرده و از آن به عنوان مقدمه‌ای برای پایان حیات اسرائیل یاد می‌کنند. تنها در سال ۲۰۱۰ میلادی ۲۳۰ هزار صهیونیست از فلسطین اشغالی به کشورهای مبدأ مهاجرت کردند؛ آمارها حاکی از این واقعیت هستند که صهیونیسم از سال ۱۹۴۸ تا ۲۰۱۶ ضمن اشغال حدود ۸۵ درصد اراضی فلسطین بالغ بر ۵ میلیون یهودی را به این

نگاه

یک حکایت از چندین حکایت معدن

مالک شیشی: همه‌عنوانی شغلی وقتی می‌خواهند از سختی شغل خود بگویند، شغل شان را با کار در معدن مقایسه می‌کنند. اینگونه که معمولاً جمله‌شان را با این ترجیح‌بند تکراری شروع می‌کنند: «این شغل بعد از کار در معدن، دومین شغل پرخطر دنیاست»

اما منظور از سختی کار در معدن، کدام بخش است؟

هفته اول خردادماه که از سال ۱۳۴۷ به عنوان هفته معدن در کشور شناخته می‌شود، فرصتی است برای پرداختن به این سخت‌ترین شغل دنیا. به این طبقه نجیب!

اینکه کدام بخش از معدن به عنوان سخت‌ترین بخش معرفی می‌شود، قطعاً شامل صاحبان یا بخش‌های معدن که در «دروزگو و فرحزادی و وزرا و سمیه» ساکنند، نخواهد بود. بی‌شک مقصود از سخت بودن معدن شامل سهامداری که سالی یک بار با ماشین شاسی‌بلند به معدنش سرکشی می‌کند نیز نمی‌شود، بلکه سختی کار در معدن را با معیار جان باختن کارگران مظلومی باید بررسی کرد که طی ۲ ماه گذشته از سال جدید، ۳ حادثه دردناک را پشت‌سر گذاشته‌اند:

۱- کشته در معدن «غزال سنگ طرزه دماغان»، ۲- کشته در «معدن نمک نیشابور» و ۳- کشته در حادثه‌ای که در «معدن باجگیران شهرستان کیار» رخ داد و داغی دیگر بر دل خانواده‌های این زحمت‌کنان بی‌ادعا گذاشت.

طبق اعلام مرکز آمار، معدن ما سالانه ۴۰-۳۰ کشته بر اثر حادثه دارند اما مرکز پژوهش‌های مجلس سال گذشته نتایج تحقیقات خود در معدن را با این جمله اعلام می‌کند: «آمار دقیقی از حوادث معدن موجود نیست»

ایس بی‌خبری از معدن، تنها مختص آمار حوادث آن نیست، اگر کمی دقت کنیم بی‌خوابیم برد که گویی معدن حريم ممنوعه است و عاملانۀ قرار است همه چیز در حاله‌ای از بی‌خبری پیش برود به طوری که مسؤولان همیشه آماده ما نیز که در تمام مناسبت‌ها پیام تبریک و تسلیت صادر می‌کنند و تلویزیون نیز به نحو مقتضی به آن می‌پردازد، نه خبری از انبوه پیام‌های ایشان به مناسبت هفته معدن دیده می‌شود نه پیام تسلیت برای جان‌باختگان مظلوم این صنعت، گویی اصلاً مناسبتی به این نام وجود ندارد.

معدن در نگارش ایس‌سناتور بیان آمار نیست لیکن ضمن آدای دین به تمام کارگران خاموش معدن، پرداختن به مقدمه‌ای پدیدارشناسانه از آنچه در حاشیه معدن ما می‌گذرد، خالی از لطف نخواهد بود.

ادامه در صفحه ۶